

Isus a zis : „Eu sunt lumina lumii.“

Revista oficială a Comunității Bisericești Baptiste Române Oradea

Redacția:
Oradea, Str. S. Bărnăușii
No. 27.

Redactor responsabil:
BALC PETRU

Abonamentul:
pe an Lei 25—

„Și Cuvântul Trup s'a făcut“

Trad. de Alex. Balc.

Cele cuvinte supreme! Ce adâncime, ce măreață și ce putere zace în aceste cuvinte: „Cuvântul trup s'a făcut...“ (Ioan cap. 1, v. 14.) Iar dacă continuăm... „și a locuit între noi...“ On tremură pieptul și palpită inima, Cuvântul îmbrăcându-și Trup, puterea strămoșească în trup format, „Logos“-ul de sine și în sine existent, de frumuseță și de putere ne sfârșită. Viața a locuit printre noi neputincioși și cu inimi păcătoase... Unicul născut Fiul a lui Dumnezeu, incarnația tuturor puterilor ale Atotputernicului, Isus Christos a umblat aici printre noi.

Simțurile bucuriei și a ui-

mirii îmi traversează întregul meu interior... Oamenilor auziți voi păcătoși înțelegeți aceasta: a umblat printre noi. Prietene oprește-te pe un moment, frae uită-te în ochi mei... Să ne adâncim în liniștea evlaviei și în valurile gândurilor... A umblat aici. Pentru ce?

Dumnezeu n'a săvârșit vre-o faptă imperfectă niciodată, dovada acestea e întregul univers. Nici această întrebare n'a rămas fără răspuns, faptul în sine își poartă răspunsul. — Dar, ce să fim liniștiți, să avem bucurie și pentru că să devie lumină asupra întunerecului, ne-a dat răspunsul în limbaj omenesc, Cuvântul care s'a fă-

cut Trup: Isus Christos! „Căci atât a iubit Dumnezeu lumea, încât Și-a dat unicul său fiu, ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viață veșnică.” (Ioan cap. 3, v. 16.)

Tatăl și-a dat Fiul pentru lume, căci a iubit lumea. Isus Christos era cuprins în iubire, a trăit în iubire și a murit în iubire. Secretul secretelor, dreptatea dreptății, adevărul adevărilor deci, este iubirea. Iubirea ea în-suși s'a consacrat, căci, Dumnezeu este iubirea. S'a glorificat în-suși, căci gloria e a lui Dumnezeu. Iubirea a lucrat în genesa, pe când omului creat i s'a atribuit stăpânire peste celelalte creaturi, iubirea a lucrat în evanghelie, pe când celui pierdut și păcătos i-a făcut parte din îndurare.

Crăciunul e deci: sărbătoare a iubirii. Să ne amintim... Locuința sărăcăcioasă din Betleem, devine centrul întregii lumi; Ies'ea din Betleem devine obiectul preferit sutelor și miilor de trecători. Noaptea din Betleem, milioanele de suflete păcătoase, le trezește speranțele dulci de viață. Imprejurul păstorilor și și a magilor — în afară de cele cunoscute după scripturi — aparență împletește multe și frumoase legende.

Emanuil; Am primit Mântuitor, am primit un Invățător, un Mângâietor. Cu psalmistul ne întrebăm în marea uimire: „Ce este omul” Oh Doamne?!... Această a încetat de a mai fi întrebare. Crăciunul a răspuns la aceasta. Ce este omul? O înșeclă, fie de câte ori mai deștept, mai frumos și dibaciū... Dar — ascultă amice poți să ai parte în ceruri poți vrei, dacă crezi în Isus Christos.

Oh, iubire Dumnezească! Cea mai mare dinre toate N'ai voit, să pierim, să ne ngroape suma păcatelor noastre. Oh, mare Creator, maimarele tuturor... Cu închinăciune umilință și frică sublimă. Îți pronunțăm numele... căci atât Ți-ai iubit creația, în cât Ți-ai dat unicul Țău fiu pentru ea.

Pătrunși până în suflet, stăm lângă leagănul Țău. De undeva din depărtare, din trecutul biblic visuri profetice, apar înaintea ochilor noștri. De undeva din depărtare, din negura mileniilor dispărute, bate spre noi doruri sfințite, vântul rece al iernei... Putem simți adevărul! Isus a venit, Isus a fost aici, Isus din nou va veni, Isus este aici. Exprimări aparente, vorbe scurte — dar adev-

Dorim sărbători fericite

văruri, incontestabile. O trăsătură unică a Tatălui, disruge întreaga lume a greșelilor. Unica sărutare amabilă a Fiului poate seca marea păcatelor.

Crăciunul e sărbătoarea iubirii. Dar dacă aceasta e de așa natură, că posedă numai desfășurări tradiționale exterioare — va pierde gloria, valoarea și însemnătatea pentru poporul de pe fața pământului.

Mi-ar plăcea să accentuez cât mai mult că Isus nu e atât al corpului, cât mai mult al sufletului.

Crăciunul în sine poate provoca din an în an multe epizode interesante, lăuntrice plăcute, — în viața socială ca și în familie. Creștinismului, — milioanei cu fața indoielnică cari poartă această denumire — trebuie să demonstreze cât mai mult faptul că *Dumnezeu într'atât a iubit aceasta lume păcătoasă că Și-a jertfit Unicul Său Fiu*. Lumea păcătoasă vrea să vadă — în urmașii lui Christos iubirea. Dacă apostolul Pavel a fost în stare să zică: „dacă iubire nu există în mine, nu sunt decât un nimic”, atunci noi mai liniștiți vom putea spune aceasta.

Cinci continente sărbătoresc Crăciunul. Dacă mă gândesc la relațiile — unora în fața altora — a națiunilor, a claselor și propriu a confesiunilor, sufletul mi-se întristează, ochii mi-se umple de lacrimi... Mi-ar plăcea tare să-o strig la inima tuturor, Oamenilor! pricepeți că nu e lipsă de dogme, de ziduri de separare, nu — de pismă, nu — de răzbinare, *ci avem lipsă de iubire, de iubire și a treia oară, avem lipsă numai de iubire!*...

Iubirea e acel mare egalator, unificator — și nu altceva, care e apt a cuprinde acest pământ, și poate constrânge inimile milioanei prin forțele sale proprii.

Să ne amintim!

În „marea noapte” din Betleem, nu a fost loc pentru Isus. Nici în ospătărie — nicăieri nu s'a găsit loc pentru Isus. Maria și Iosif au trebuit să se retragă într'un staul. Acest fapt e dovada — nu numai al simbolului de umilință alui Messia, ci e dovada vie a depărțării omului de Dumnezeu.

Se naște întrebarea: este oare loc, astăzi pentru Isus — în inimile noastre?... Mă tem, că în multe străzi ale orașelor și satelor găsite

celților noștri!

în sărbătoare aleargă Învățătorul divin — în noaptea rece, — căutând adăpost, și ce durere — nu găsește măcar pe unul, care să-i deschidă . . .

E aproape de noi și caută să între în lăuntru nostru. „Stau înaintea uși și bat”, vestește lui Ioan din insula Pathmos; cine îi deschide ușa la acela intră și cu el împreună cinează. Mai mult ca atât, odată îl așează în scaunul Său regesc. Suflete! deșteaptă-te la auzul acestei promisiuni divine . . . Dacă în toate inimile ar fi Crăciun adevărat, atunci în scurt timp am putea sărbători victoria glorioasă a iubirii lui Dumnezeu pretutindeni.

Noi credem, că Isus n-a venit în zadar pe pământ, și nu în zadar S'a reîntors: la dreapta Tatălui. Noi știm, că ce sublime valori zac în leagănul și crucea depe Golgota. Noi credem și știm, că: El e iubirea și ne-a făcut mântuire. Aceste sunt fapte de convingere pentru noi și deci sufletul nostru e liniștit, inima noastră e fericită. Să fie scopul principal al vieții noastre, exercitarea iubirii în toate.

Doresc din adâncul inimei mele, ca cât mai curând să ne putem preda lui Isus, El să

ne renască din nou, în noi ca să fim într'adevăr ai Lui, trăind în El, va trăi în noi.

AVIZ

După cum s'a anunțat în revista „Lumina” din Noemvrie a. c. Conferința Comunității va fi ținută în Oradea în ziua de 30 Decemvrie a. c. (Miercuri după Crăciun.)

Programul Conferinței:

1. Darea de seamă asupra rezultatului cercetării Parchetului Tribunalului Oradea, în urma denunțului făcut de I. Socaciu și I. Ungureanu la Ministerul cultelor în contra lui P. Balc.
2. Rezultatul controlului făcut în gestiunea lui P. Balc și T. Pușcaș conform înțelegerii din 15 August a. c. executat de Dl. prof. Kerekes Emanuel expert-contabil.
3. Situația Comunității cât și a orfelinatului Oradea.
4. Diferite propuneri.

N. B. Comitetul Comunității i-și va avea ședința în ziua de 20 Dec. a. c. (Marți după Crăciun.) la care ședință sunt rugați toți membri să ia parte.

Comitetul

Nu uitați de orfanii pe cari îi aveți în Oradea.